

CBE 58-2018 goedkeuring vakkenpakket

UITSpraak

In het geding tussen X te Groningen, hierna ook te noemen appellant,

en

de examencommissie van de faculteit rechtsgeleerdheid

inzake de e-mail van 2 februari 2018 van de examencommissie van de faculteit rechtsgeleerdheid over de goedkeuring van het vakkenpakket van appellant.

I. Aanduiding van het bestreden besluit

De e-mail van 2 februari 2018 van de examencommissie van de faculteit rechtsgeleerdheid over de goedkeuring van het vakkenpakket van appellant.

II. Zittingsgegevens

Het beroep is behandeld in een openbare zitting op donderdag 24 mei 2018 waarbij appellant zonder kennisgeving niet is verschenen. Verweerder is ter zitting verschenen in de persoon van Z, voorzitter en W, ambtelijk secretaris van de examencommissie.

III. Ontstaan en loop van het geding

Appellant ontvangt op 2 februari 2018 een e-mail van verweerder waarin staat dat de goedkeuring van zijn vakkenpakket die dag handmatig is ingetrokken. Daarnaast wordt hem meegedeeld dat het vakkenpakket dat was goedgekeurd niet voldoet aan de eisen van een op dit moment geldende OER van een van de bacheloropleidingen van de faculteit rechtsgeleerdheid en wordt appellant verzocht om een gewijzigd vakkenpakket opnieuw ter goedkeuring aan te bieden aan verweerder. Op 16 maart 2018 dient appellant via het Centraal Loket Rechtsbescherming Studenten (CLRS) een beroepschrift in bij het College van Beroep voor de Examens tegen deze e-mail. Er vindt geen schikkingsgesprek plaats, omdat verweerder niet voorafgaand aan een schikkingsgesprek in wilde gaan op het verzoek van appellant om aan te geven waar de ruimte bij verweerder lag om tot een schikking te komen. Er komt aldus geen schikking tot stand. Vervolgens dient verweerder een verweerschrift in op 11 mei 2018, waarna het beroep is behandeld op een zitting van het College op 24 mei 2018.

IV. Standpunten van partijen

Het standpunt van **appellant**, zoals neergelegd in het beroepschrift komt, samengevat, op het volgende neer. De beslissing van verweerder tot intrekking van de goedkeuring van het vakkenpakket dient, nu het de uitoefening van een publiekrechtelijke bevoegdheid betreft en daarmee een uitoefening van openbaar gezag vormt, als een besluit te worden gekwalificeerd in de zin van artikel 1:3 Awb. Daarmee staat de bevoegdheid van het College vast.

Er staat niet onherroepelijk vast dat de inschrijving van appellant onderbroken is nu de beroepszaak tegen de inschrijving per 1 februari 2018 nog onder de rechter ligt. In zoverre is de beslissing van verweerder prematuur en kan het bestreden besluit reeds hierom niet in stand blijven.

De stelling van verweerder dat de intrekking van de goedkeuring voor het vakkenpakket in overeenstemming met artikel 9.2. lid 7 OER zou zijn is onbegrijpelijk en bovendien onvoldoende gemotiveerd nu volstrekt onduidelijk is wat moet worden verstaan onder 'onderbreking van de inschrijving in het programma' in de zin van voornoemd artikel. Ook in zoverre kan het bestreden besluit niet in stand blijven.

En al zou het voorgaande anders zijn, dan impliceert artikel 9.2 lid 7 OER dat er eerst sprake moet zijn van inschrijving alvorens er sprake kan zijn van onderbreking van de inschrijving in

het programma. Voorts heeft appellant geen verzoek tot uitschrijving gedaan en kan het bestreden besluit ook daarom niet in stand blijven. Het enkele feit dat jaarlijks opnieuw een inschrijving moet plaatsvinden impliceert reeds dat nimmer sprake kan zijn van een ononderbroken inschrijving. De door verweerder gehanteerde zienswijze heeft tot gevolg dat jaarlijks voor iedere persoon het vakkenpakket vervalt. Door louter in het geval van appellant daar de consequentie van intrekking van goedkeuring van het vakkenpakket aan te verbinden handelt verweerder in strijd met het gelijkheidsbeginsel.

Bovendien weegt het belang van verweerder niet op tegen het belang van appellant. Tot slot heeft verweerder de eis van ononderbroken inschrijving niet gesteld bij het bericht van 6 mei 2014, waarin verweerder appellant mededeelt dat hij onder een bachelorinschrijving rechtsgelerdheid het oude programma van de bachelor fiscaal recht kan afronden.

Gelet op het vorenstaande verzoekt appellant het College het beroep gegrond te verklaren, het bestreden besluit te herroepen en de goedkeuring van het vakkenpakket niet in te trekken.

Verweerder heeft zich ter zitting, en blijkens zijn verweerschrift, als volgt verweerd.

Verweerder heeft op 2 februari jl. appellant laten weten dat de goedkeuring van zijn vakkenpakket is ingetrokken. Dit heeft te maken met een onderbreking van zijn inschrijving als student. De intrekking vloeit voort uit artikel 9.2 lid 7 bachelor OER. Daarnaast is appellant meegedeeld dat het vakkenpakket dat was goedgekeurd niet langer voldoet aan de eisen van het OER voor enige bacheloropleiding die de faculteit aanbiedt. Reden hiervoor is het ophouden te bestaan van de 'bacheloropleiding oude stijl' zoals de bacheloropleiding fiscaal recht. Verweerder twijfelt of de e-mail van 2 februari jl. wel een appellabel besluit is nu het rechtsgevolg van rechtswege voortvloeit uit het OER. Dit zou tot niet-ontvankelijkheid van het beroep kunnen leiden.

Over de beroepsgrond inschrijving en herinschrijving voert verweerder aan dat hij dit onderscheid niet maakt, althans er geen rechtsgevolgen aan verbindt. Voor het kunnen voltooien van de opleiding oude stijl dient een student –n'importe of er sprake is van inschrijving of herinschrijving- onafgebroken ingeschreven staan op grond van artikel 2.6. lid 5 OER.

In artikel 9.2 lid 7 OER staat dat de goedkeuring van het vakkenpakket vervalt bij een onderbreking van de inschrijving van de opleiding. Uit artikel 2.6. lid 5 OER volgt dat het afronden van de opleiding oude stijl niet mogelijk is bij een onderbroken inschrijving. Appellant stond tot 1 september 2017 ingeschreven en daarna pas weer vanaf 1 februari 2018. Er is dus geen enkele twijfel over het feit dat hier sprake is van een onderbroken inschrijving. Daarmee komt de goedkeuring van het vakkenpakket te vervallen. Hierover is appellant geïnformeerd per e-mail van 2 februari jl.

In 2014 is appellant bij uitzondering toegezegd dat hij zijn programma oude stijl mocht afronden ondanks een onderbroken inschrijving destijds. Voor de nieuwe inschrijving golden de normale voorwaarden, inclusief de eis van de ononderbroken inschrijving, waarop appellant nadrukkelijk is gewezen bij de goedkeuring van zijn vakkenpakket voor de opleiding oude stijl. Voorts is het zo dat de opleidingen oude stijl per 1 februari 2018 zijn opgehouden te bestaan, zodat afstuderen na deze datum simpelweg niet meer mogelijk is. De accreditatie is vervallen nadat de opleidingen jarenlang in afbouw zijn geweest. Appellant is hier herhaaldelijk door verweerder over geïnformeerd. Verweerder ziet geen mogelijkheden om het vakkenpakket dat voldoet aan de eisen van zo'n oudestijlprogramma goed te keuren en daarom is appellant verzocht om een nieuw vakkenpakket ter goedkeuring aan te bieden dat voldoet aan de eisen van een op dit moment geldende OER.

V. Beoordeling

Alvorens tot een inhoudelijke beoordeling van het beroep te komen dient het College eerst de ontvankelijkheid van het beroep vast te stellen. In onderhavig geval dient het College te beoordelen of de e-mail van verweerder van 2 februari 2018 een appellabele beslissing is waartegen beroep open staat bij het College. Hiertoe is het volgende van belang. Ingevolge artikel 1:3 lid 1 Awb wordt onder besluit verstaan een schriftelijke beslissing van een bestuursorgaan, inhoudende een publiekrechtelijke rechtshandeling. Naar het oordeel van het College kan de e-mail van verweerder van 2 februari 2018 niet als een besluit als bedoeld in

artikel 1:3 Awb worden aangemerkt en derhalve ook niet als een beslissing als bedoeld in artikel 7.61 lid 1 aanhef en onder e. WHW. Daartoe wordt overwogen dat het e-mailbericht niet meer behelst dan een feitelijke mededeling van hetgeen rechtstreeks voortvloeit uit artikel 9.2 lid 7 OER. Het rechtsgevolg vloeit namelijk reeds voort uit deze bepaling van het OER en het e-mailbericht zelf is niet op enig rechtsgevolg gericht. Het College baseert zich hierbij mede op jurisprudentie van het College van Beroep voor het Hoger Onderwijs (CBHO 2015/086). Aldus verklaart het College appellant niet-ontvankelijk in zijn beroep. Aan een inhoudelijke behandeling van de beroepsgronden komt het College niet meer toe. Ten overvloede merkt het College op dat naar het oordeel van het College bovendien het procesbelang ontbreekt nu de bacheloropleiding oude stijl per 1 februari 2018 heeft opgehouden te bestaan en het voor appellant in het geheel niet meer mogelijk is om deze opleiding af te ronden.

VI. Beslissing

Het College van Beroep voor de Examens verklaart het beroep van appellant niet-ontvankelijk.

Aldus vastgesteld op 12 juni 2018 door mr. dr. E. van Wolde, voorzitter, mr. drs. H.A. Ritsema en I.W. Weelink leden, in tegenwoordigheid van mr. M.E.A. Donkersloot, secretaris.

voorzitter

secretaris

Ingevolge de Algemene wet bestuursrecht en artikel 7.66 van de Wet op het Hoger onderwijs en Wetenschappelijk onderzoek kan door appellant binnen zes weken na toezending van deze beschikking beroep worden aangetekend bij het CBHO (College van Beroep voor het Hoger Onderwijs), postbus 16137, 2500 BC te Den Haag.